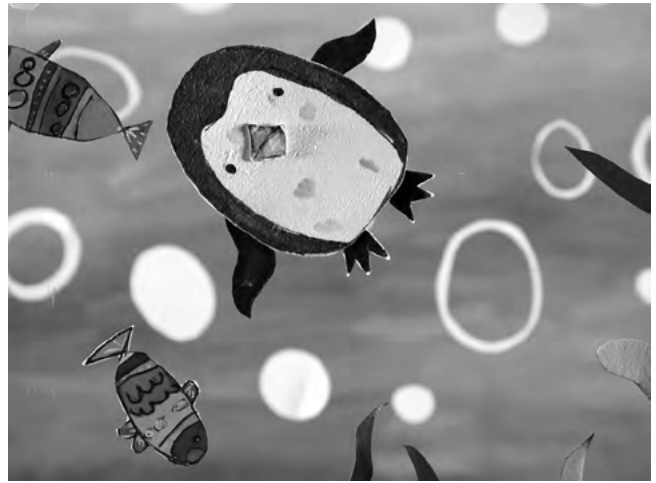

«Чілдрен кінофест» як підтримка дітей під час війни

Вікторія Котенок

«Я – птах!». Марія Ажислапова, 14 років,
м. Дніпро. Найкращий український дитячий фільм року.

На початку літа відбувся ІХ МКФ для дітей і підлітків «Чілдрен кінофест». Він проходив онлайн на території України та Польщі, яка прийняла найбільше тимчасово переміщених українців. Більше 26 000 глядачів долучилося до переглядів і голосувало за найкращі дитячі кінострічки.

Фестиваль став підтримкою для дітей та їхніх батьків: вселив надію у те, що будь-які перепони чи труднощі можна подолати, якщо цього дуже захотіти і докласти максимум зусиль, що добро і правда таки перемагають зло і брехню, а справедливість рано чи пізно візьме гору над беззаконням та свавіллям. Фільми допомогли найменшим глядачам відволіктися від війни і поринути у світ казкових історій. А ще усвідомити, що найкращими ліками від усіх негараздів є веселий дружній сміх і обійми рідної душою людини. У конкурсі брало участь сім різножанрових стрічок. Серед них єдиним мультиплікаційним було французьке фентезі «Принцеса драконів» Ентоні Ру та Жан-Жака Дені. Це історія про дівчинку Волосинку, яка народилася і виховувалася в родині драконів; як вона випадково відкрила для себе світ людей, який виявився дуже жорстоким і несправедливим щодо природи та її мешканців.

Ще одне фентезі «Неллі Рапп – мисливиця на монстрів» запропонувала Аманда Адольфссон з Швеції. У ньому головна героїня теж дівчинка, яка подружилася з монстрами (привидами, перевертнями тощо). Монстри тут не страшні химери з потойбіччя, а кумедні дивакуваті істоти, які хочуть спокійно жити (без втручання людей) і радіти своєму існуванню. Це історія про те, що кожна, навіть найдивніша зовні істота має право на існування.

Найменшим адресована австрійсько-німецька комедія «Францові історії» (режисер Йоганнес Шмід), яка розповідає про дружбу, подолання страхів та дорослішання. 9-річний Франц прагне стати справжнім чоловіком – сміливим, дотепним, стильним, але зрештою розуміє, що треба бути самим собою, довіряти рідним, і що справжнім скарбом є вірні друзі.

Для підлітків у програмі було три фільми. Нідерландська

фантастика «Місія Нови» Моріса Траубворста про подорож у часі пілота Нови для порятунку світу від екологічної катастрофи. Аргентинська драма «Дельфін» Гаспара Шойєра – про 11-річного хлопчика на ім'я Дельфін, що має талант до гри на валторні, мріє мати власний інструмент і грати у дитячому оркестрі, але поки мусить важко працювати, як і його батько, заробляючи собі на хліб. Ця стрічка розрахована на зрілого і думуючого глядача, адже в ній показано злиденне життя, без прикрас, а фінал залишається відкритим – глядач сам вирішує, чи стане життя хлопчика і його батька кращим після чергового переїзду.

І ще одна драматична стрічка для підлітків «Мій тато – сисиска» (режисер Анук Фортуньє, Бельгія, Нідерланди, Німеччина). Це історія 12-річної Зої, яка проживає перехідний підлітковий вік. Але її проблеми і страхи відступають на другий план після того, як батько вирішує здійснити свою давню мрію – стати актором. Сім'я опиняється у кризовому становищі, але зрештою це дає усім її членам розуміння, чим вони хочуть займатися і чого прагнуть у житті, а Зоя стає відкритішою до навколишнього світу.

Україну в конкурсі представляв пригодницький фільм-казка «Пекельна Хоругва, або Різдво козацьке» Михайла Кострова (2019). Саме він отримав найбільше глядацьких голосів і став переможцем міжнародної конкурсної програми. Нині, під час війни, стрічка набула нових сенсів і сприймалася з неабияким патріотичним настроєм. Це історія про молодого і хороброго козака Семена, якого хитрістю заманив у пекло Чорт. Але він зміг не тільки врятуватися з лап нечисті, а й перевиховати його служницю, синів і врятувати українську землю від нападу сусідніх народів. Під час перегляду Чорт асоціювався з путіним, який прагне знищити не лише наших воїнів, предками яких були сильні і безстрашні козаки, а й весь український народ, аби загарбати побільше землі. Ця історія (тільки за інших правителів) повторюється неодноразово вже протягом кількох століть, і від нас нині залежить, чи зможемо ми поставити у ній переможну крапку.